

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: **R. D.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Janem Bakešem
sídlem U Olší 280, Velký Borek

proti

žalovanému: **Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav**
sídlem Masarykovo náměstí 1/6, Brandýs nad Labem – Stará Boleslav

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve znění její opravy vyjádřením ze dne 17. 1. 2024 domáhá určení, že zásah žalovaného spočívající v neprovedení výmazu údaje o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, vyznačení údaje o blokaci žalobcova řidičského oprávnění v registru řidičů a zaslání výzvy k odevzdání řidičského průkazu ze dne 15. 12. 2023 byl nezákonným zásahem. Dále se domáhá, aby soud žalovanému zakázal

pokračovat v porušování žalobcova práva řídit motorová vozidla a přikázal obnovit stav před zásahem tak, že žalovanému uloží odstranit údaj o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a údaj o blokaci žalobcova řidičského oprávnění v registru řidičů.

2. Žalobce uvádí, že se domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu spočívajícím v odnětí řidičského oprávnění na dobu 12 měsíců v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení až po 7 letech vedení řízení o námitkách proti záznamům bodů v bodovém hodnocení. To je ve zjevném nepoměru s délkou řízení a žalobcovým chováním v rozhodné době. Odnětí řidičského oprávnění se dle žalobce přičí smyslu a účelu výkonu trestu v podobě zákazu řízení motorových vozidel coby následku opakovaného páchání přestupků v minulosti. Žalovaný měl postupovat přiměřeně podle § 123d odst. 4 a § 123e odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Postup žalovaného je v rozporu se zásadami podle § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalovaný měl povinnost zkoumat rovnováhu mezi veřejným zájmem na řidičské kázní a právem řidičů na nepřepínání trestní represe. Žalovaný na žalobce „aplikoval“ výchovný trest, ačkoliv pro plynutí času zanikla možnost jej vykonat. Přehlédl skutečnost, že žalobce až dosud řídil motorová vozidla, ačkoliv dosáhl 12 bodů, jelikož bez jeho viny nebylo skončeno řízení o námitkách. Nezkoumal, že výchovný moment v podobě pozbytí řidičského oprávnění na dobu nejméně jednoho roku nastane po uplynutí doby 8 let, resp. 5 let od posledního přestupku. Na žalobci je tak až po letech vykonán uložený trest pozbytí řidičského oprávnění, ačkoliv jej státní moc nestihla vykonat z důvodů na její straně a současně se již žalobce nedopouštěl stejně či více závažné protiprávní činnosti. Možnost analogického užití institutu promlčení lze vysledovat z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Skutečnost, že zákon o silničním provozu neobsahuje úpravu obdobnou § 94 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, představuje mezeru v právu, kterou měl žalovaný překlenout. Žalovaný měl žalobci oznámit, že nepozbyl řidičské oprávnění v důsledku promlčení výkonu trestu v návaznosti na extrémní délku řízení o námitkách. Namísto toho mu odeslal výzvu k odevzdání řidičského průkazu a zablokoval řidičské oprávnění.

Další podání účastníků

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby s odůvodněním, že blokaci žalobcova řidičského oprávnění provedl na základě podkladů zaslaných Městským úřadem Hořovice, z nichž vyplynulo, že žalobce neuspěl v řízení o námitkách. Městský úřad Hořovice rozhodnutím ze dne 30. 8. 2023, které nabylo právní moci dne 15. 9. 2023, zamítl žalobcovy námitky a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 2. 9. 2015. Žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem o silničním provozu. Jako evidenční orgán nemá možnost hodnotit a přezkoumávat rozhodnutí Městského úřadu Hořovice a délku předchozího řízení.
4. V replice žalobce opakuje, že v postupu žalovaného spatřuje „přepjatou aplikaci práva“ bez provázání se základními právními principy a zásadami správního řízení, zejména zásadou subsidiarity.

Obsah správního spisu

5. Z obsahu správního spisu (ve věci řízení o námitkách, jehož byl žalobce účastníkem) soud zjistil, že dopisem ze dne 10. 9. 2015 Městský úřad Hořovice oznámil žalobci, že ke dni 2. 9. 2015 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Vyzval jej současně, aby nejpozději do pěti pracovních dnů od doručení tohoto oznámení odevzdal řidičský průkaz.

Dále žalobci sdělil, že uplynutím pěti pracovních dnů od doručení tohoto oznámení pozbývá řidičské oprávnění. Dopis žalobce dle doručenky osobně převzal dne 14. 9. 2015.

6. Dne 15. 9. 2015 žalobce podal námitky proti záznamu bodů, jímž dosáhl 12 bodů, a současně i proti všem ostatním záznamům bodů s tím, že se v minulosti žádného bodově hodnoceného přestupku nedopustil.
7. Dne 9. 11. 2015 žalobce podal podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci pokutového bloku ze dne 2. 9. 2015. Dalším podáním navrhl přerušení řízení o námitkách do doby, než bude znám výsledek přezkumného řízení.
8. Usnesením ze dne 27. 11. 2015 Městský úřad Hořovice přerušil řízení o námitkách do doby vyřešení podnětu k přezkumnému řízení, nejdéle však na dva měsíce.
9. Dne 29. 1. 2016 obdržel Městský úřad Hořovice vyrozumění o tom, že podnět k přezkumnému řízení nebyl shledán důvodným.
10. Rozhodnutím ze dne 2. 2. 2016 Městský úřad Hořovice žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 2. 9. 2015.
11. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2023 rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje tak, že rozhodnutí Městského úřadu Hořovice ze dne 2. 2. 2016 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.
12. Městský úřad Hořovice následně pořídil výpis z evidenční karty řidiče, dle které byla mj. žalobci rozhodnutím ze dne 12. 9. 2018 uložena pokuta 2 500 Kč za spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 (nedání přednosti v jízdě) a § 125c odst. 1 písm. k) [porušení jiné povinnosti dle hlavy II zákona o silničním provozu] ve spojení s § 4 písm. a), § 4 písm. b) a § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu. Dle výpisu z bodového hodnocení se jednalo o přestupek za 4 body. V evidenční kartě je pak dalších 7 záznamů o přestupcích z doby před 2. 9. 2015; nejvyšší pokuta byla žalobci uložena hned za první z nich rozhodnutím ze dne 19. 4. 2007 ve výši 2 500 Kč (za to byly žalobci připsány 3 body dle výpisu z bodového hodnocení)
13. Rozhodnutím ze dne 30. 8. 2023 Městský úřad Hořovice opět zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 2. 9. 2015. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce neodvolal a nabylo právní moci dne 15. 9. 2023.
14. Dopisem ze dne 15. 12. 2023 žalovaný vyzval žalobce k neprodlenému odevzdání řidičského průkazu, jelikož tuto povinnost dosud nesplnil. Tato povinnost nastala v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Výzva obsahuje i poučení o tom, že v případě nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz podle § 94a odst. 2, § 113 odst. 1 nebo § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu se žalobce dopustí přestupku podle § 125c odst. 4 písm. b) tohoto zákona. Žalobcovu zástupci byla doručena dne 18. 12. 2023.

Podmínky řízení

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, je včasná (§ 84 odst. 1 s. ř. s.), přípustná (§ 85 s. ř. s.) a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté soud přistoupil k posouzení věci samé. Vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť oba účastníci s takovým postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

16. Z ustálené judikatury NSS plyne, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná, jsou-li současně splněny podmínky vymezené v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65 (č. 603/2005 Sb. NSS). Podle něj žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo přímo proti němu zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu (6. podmínka). Všechny uvedené podmínky musí být naplněny současně.

Posouzení věci

Obecná východiska

17. Soud předesílá, že žaloba je argumentačně velmi kusá. Jejím obsahem je v podstatě souhrn obecných odkazů na nejrůznější právní zásady, zásady správního řízení či zákonná ustanovení, jejichž analogické aplikace se žalobce dovolává, aniž by je provázal se svým individuálním případem. Konkrétních tvrzení žalobce předkládá pramálo – pouze vágně odkazuje na délku řízení o námitkách (8 let) a povšechně tvrdí, že z jeho strany nedocházelo k žádné stejně či více závažné protiprávní činnosti (o čemž lze s úspěchem pochybovat, viz výše rekapitulovaný výpis z evidenční karty řidiče, dle které v roce 2018 žalobce opět spáchal přestupek, za nějž mu byla uložena dosud nejvyšší pokuta 2 500 Kč a 4 body). Žalobce v žalobě ani neoznačuje žádné důkazy. Řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem je přitom ovládáno dispoziční zásadou: je tedy především na žalobci, aby formuloval žalobní důvody a sdělil podstatné skutečnosti (viz např. bod 39 rozsudku NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 1 As 292/2016 – 28, č. 3580/2017 Sb. NSS). Soud si za něj nemůže domýšlet konkrétní argumentaci (tedy jak se citované obecné zásady a ustanovení vztahují přímo na jeho případ). K žalobě tedy soud přistoupil se stejnou obecností, v jaké byla uplatněna.
18. Podle § 123a zákona o silničním provozu se bodovým hodnocením zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští.
19. Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Podle odst. 3 (ve znění účinném do 31. 12. 2023, které je pro projednávanou věc rozhodné) příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Podle odst. 5 řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit.
20. Podle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu řidič, který podle § 123c odst. 3 pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3. Podle odst. 3 žádost o vrácení řidičského oprávnění podává žadatel písemně u příslušného obecního úřadu obce s

rozšířenou působností. Podmínkou vrácení řidičského oprávnění je prokázání, že se žadatel úspěšně podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále prokázání zdravotní a psychické způsobilosti. Vznikla-li žadateli povinnost podle § 102f, je podmínkou vrácení řidičského oprávnění rovněž prokázání absolvování dopravně psychologického pohovoru a školení začínajících řidičů podle zvláštního právního předpisu. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.

21. Podle přechodného ustanovení čl. II odst. 4 zákona č. 271/2023 Sb. ke dni vrácení řidičského oprávnění řidiči, který jej přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pozbyl v důsledku dosažení celkového počtu 12 bodů, zaznamenaná obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů odečtení všech dosažených bodů.
22. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 4 podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.
23. Systémem bodového hodnocení řidiče se již opakovaně zabývala judikatura NSS. Jeho podstatou (viz § 123a zákona o silničním provozu) je sledování kázně i recidivy řidičů, čímž přispívá k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Bodové hodnocení řidičů v sobě obsahuje složku represivní i preventivní. Represivní složka spočívá v zaznamenávání bodů za spáchaný přestupek nebo trestný čin a zejména pak v samotné ztrátě řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů. Složka preventivní v sobě zahrnuje možnost řidiče svým aktivním jednáním čelit hrozbě ztráty řidičského oprávnění, a to jednáním, které není bodově hodnoceno, v důsledku čehož dochází k odečtu zákonem stanoveného počtu bodů. To má přispět k pozitivní motivaci řidičů k dodržování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a k eliminaci těch, kteří se dlouhodobě a opakovaně porušování těchto předpisů dopouští (viz bod 19 rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010 – 89, č. 2391/2011 Sb. NSS).
24. V důsledku opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích, jež je doprovázeno bodovým hodnocením, může řidič dosáhnout nejvíce dvanácti bodů (§ 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Negativní následky dosažení tohoto počtu bodů jsou obsaženy zejména v § 123c odst. 3 a 5 téhož zákona. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností musí řidiči neprodleně písemně oznámit dosažení zákonného bodového limitu a současně jej vyzvat k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič následně pozbývá řidičské oprávnění uplynutím pěti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. **K pozbytí řidičského oprávnění tudíž dochází přímo ze zákona, bez povinnosti vydávat správní rozhodnutí, a to uplynutím uvedené lhůty.** Získáním dvanácti bodů coby maximálního počtu bodů dosažitelných v rámci bodového hodnocení řidičů tedy obecně nastupuje nevyvratitelná právní domněnka o tom, že řidič není odborně způsobilý k řízení motorových vozidel, a to minimálně na dobu stanovenou v § 123d odst. 1 citovaného zákona. Řidič, který pozbyl odbornou způsobilost, je povinen odevzdat řidičský průkaz. **Řidičské oprávnění však pozbývá i v případě, kdy ve stanoveném termínu řidičský průkaz neodevzdá** (viz bod 23 rozsudku č. j. 8 As 23/2010 – 89, zvýraznění přidal soud).

25. NSS se ve výše citovaném rozsudku zabýval i účinky námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Konstatoval, že zákon o silničním provozu spojuje s uplatněním námitek proti záznamu specifický následek, a sice přerušení lhůt k pozbytí řidičského oprávnění a odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Řidič tak nadále má řidičské oprávnění a disponuje řidičským průkazem, který může využívat, byť již pozbyl odbornou způsobilost k řízení motorového vozidla. Současně ale NSS dospěl k závěru, že jen pouhým odečítáním bodů (dle § 123e zákona o silničním provozu) nemůže řidič znova nabýt odbornou způsobilost, kterou předtím pozbyl dosažením dvanácti bodů. Tu lze znovu nabýt toliko postupem dle § 123d tohoto zákona, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění, a dále prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Jinými slovy řečeno, v případě, že řidič již dosáhne dvanácti bodů, a to nezávisle na přerušení běhu lhůt daných v § 123c odst. 3 citovaného zákona, nemůže se takto získaných bodů zbavit řádným chováním, s nímž počítá § 123e odst. 1 tohoto zákona, ale pouze cestou jinou, stanovenou v § 123d odst. 1 a 3 téhož zákona, který upravuje, jakým způsobem musí řidič postupovat při dosažení dvanácti bodů (viz body 28 až 30 rozsudku č. j. 8 As 23/2010 – 89).
26. Rozšířený senát dále dovodil, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 – 55, č. 3339/2016 Sb. NSS). Závěry rozsudku č. j. 8 As 23/2010 – 89 tím ovšem nepřekonal. Judikatura setrvala na stanovisku, že po dosažení 12 bodů v registru řidičů nelze odečíst žádné body postupem dle ustanovení § 123e zákona o silničním provozu a dotčený řidič může postupovat pouze v souladu s ustanovením § 123d zákona o silničním provozu a po uplynutí 1 roku od pozbytí řidičského oprávnění je oprávněn žádat o jeho vrácení (viz rozsudek NSS ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 156/2017 – 29).
27. V projednávané věci žalobce brojí proti třem dílčím zásahům: (1) zaslání výzvy k odevzdání řidičského průkazu ze dne 15. 12. 2023, (2) nevymazání údaje o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a (3) vyznačení údaje o blokaci žalobcova řidičského oprávnění v registru řidičů. Jelikož každá z nich má odlišnou povahu, soud je bude z hlediska výše popsaného testu (viz bod 16) posuzovat samostatně.

Opakovaná výzva k odevzdání řidičského průkazu

28. Nezákonný zásah žalobce v první řadě spatřuje v tom, že mu žalovaný zaslal výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 15. 12. 2023. Soud se zabýval tím, zda tato výzva přímo zasáhla do žalobcových práv (první a druhá podmínka výše uvedeného testu).
29. Z výše citovaného § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 31. 12. 2023) plyne, že jakmile dosáhne řidič celkového počtu 12 bodů, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností mu tuto skutečnost neprodleně oznámí a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení; řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Ztráta řidičského oprávnění tedy nastává *přímo ze zákona* uplynutím této lhůty, aniž by k tomu bylo třeba nějakého zvláštního úkonu správního orgánu (s výjimkou oznámení dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, na které je navázán počátek uvedené lhůty). To zdůraznila i výše citovaná judikatura, včetně skutečnosti, že

k pozbytí řidičského oprávnění dochází bez ohledu na to, zda řidič uposlechne výzvy a odevzdá řidičský průkaz (viz bod 23 rozsudku č. j. 8 As 23/2010 – 89)

30. Podání námitek proti provedení záznamu bodů po dosažení celkového počtu 12 bodů dle § 123f odst. 1 a 4 zákona o silničním provozu pak má jediný účinek: přeruší běh pětidenních lhůt k odevzdání řidičského průkazu a pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 tohoto zákona. Jsou-li námitky vyhodnoceny jako nedůvodné, dnem právní moci rozhodnutí o nich končí přerušení těchto lhůt *bez dalšího* (viz doslovné znění § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu: „*běh lhůt ... se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci*“). Jejich uplynutím je tak řidič – opět bez dalšího – povinen odevzdat řidičský průkaz a ztrácí řidičské oprávnění. Není tedy nutné, aby příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vydával další výzvu k odevzdání řidičského průkazu. Žádná taková povinnost mu ze zákona o silničním provozu neplyne a žádná taková výzva ani není podmínkou pro pozbytí řidičského oprávnění. Není ani předpokladem pro vznik povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Ta vyplývá již z předchozí výzvy dle § 123c odst. 3 ve spojení s § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu.
31. Správní orgán samozřejmě (v duchu základních zásad správního řízení, zejm. těch vyjádřených v § 4 odst. 1 a 2 správního řádu) může po provedeném námitkovém řízení vydat opakovanou výzvu k odevzdání řidičského průkazu. Ta však již nemá a ani nemůže mít žádné právní následky. Jedná se pouze o neformální upozornění na to, že řidič pozbyde řidičské oprávnění a je povinen odevzdat řidičský průkaz v souladu s již provedenou výzvou dle § 123c odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu. Jinými slovy s jejím zasláním se nepojí ani zánik řidičského oprávnění ani vznik povinnosti odevzdat řidičský průkaz. To platí i pro případnou odpovědnost za přestupek podle § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť i zde je příslušná skutková podstata vázána na porušení povinnosti odevzdat řidičský průkaz podle § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu (tedy neuposlechnutí v pořadí první výzvy). Opakovaná výzva k odevzdání řidičského průkazu tedy nemůže představovat přímý zásah do řidičových práv ve smyslu § 82 s. ř. s.
32. Prakticky identickou situací se již zabýval NSS v rozsudku ze dne 13. 8. 2015, č. j. 9 As 140/2015 – 24 (viz body 31 až 36). Zde žalobce taktéž žalobou na ochranu před nezákonným zásahem napadl v pořadí druhou výzvu k odevzdání řidičského průkazu, jež mu byla zaslána v návaznosti na dřívější dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (byť ještě v průběhu řízení o námitkách, a nikoliv až po jeho pravomocném skončení). NSS zde s odkazem na svou předchozí judikaturu dovodil, že tato výzva měla sice žalobce přimět, aby něco učinil (odevzdal řidičský průkaz), ale ve své podstatě mu pouze poskytla informaci o povinnosti vzniklé přímo ze zákona. Sama o sobě přímo nezkrátila žádná žalobcová práva, ale měla charakter toliko informativní a apelační. Ani poukaz na možnost uložení pokuty dle přestupkového zákona podle NSS sám o sobě nesvědčil o zásahu do žalobcovy právní sféry. Tím by byla až případná pokuta, proti které se lze bránit žalobou proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. Proto NSS shledal, že nebyly splněny hned první dvě podmínky důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (přímý zásah do žalobcových práv).
33. I v celé řadě dalších rozsudků NSS podobné neformální výzvy a přípisy nepovažoval za zásah ve smyslu § 82 odst. 1 s. ř. s. vycházejí z toho, že [p]řípis správního orgánu určité osobě, který obsahuje [...] přímo nevynutitelnou výzvu, aby něco učinila, a informaci o případných negativních důsledcích, které tuto osobu za určitých zákonem předvídaných podmínek mohou postihnout, ještě nelze považovat za zkrácení subjektivních práv této osoby, jakkoli samozřejmě

takovou osobu mohou znejistit v náhledu na její právní pozici a vyvolat v ní pocit jistého ohrožení (viz již rozsudek č. j. 2 Aps 1/2005 – 65 a podobně rozsudky ze dne 5. 9. 2018, č. j. 9 Ads 146/2018 – 119, ze dne 21. 7. 2016, č. j. 2 As 94/2016 – 48, ze dne 9. 11. 2016, č. j. 9 As 218/2016 – 63, č. 3499/2017 Sb. NSS, či ze dne 20. 1. 2021, č. j. 10 As 248/2019 – 43).

34. V projednávané věci byla žalobci první výzva k odevzdání řidičského průkazu doručena dne 14. 9. 2015. Obsahem této výzvy bylo v souladu s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu oznámení skutečnosti, že žalobce ke dni 2. 9. 2015 dosáhl celkového počtu 12 bodů, výzva k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů od jejího doručení a i poučení o tom, že ve stejné lhůtě žalobce pozbývá řidičské oprávnění. V souladu s § 123c odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu se proto s uplynutím lhůt již dle této (první) výzvy pojí následky v podobě pozbytí řidičského oprávnění a vzniku povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Žalobce následně podal námitky proti provedení záznamu bodů po dosažení celkového počtu 12 bodů. Běh lhůt se tedy v souladu s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu *přerušil*, ale to jen do okamžiku právní moci rozhodnutí o námitkách, tj. do dne 15. 9. 2023. Jelikož žalobcovy námitky byly zamítnuty, běh lhůt se automaticky obnovil. Po jejich uplynutí žalobce pozbyl řidičské oprávnění a byl povinen odevzdat řidičský průkaz.
35. Výzva k odevzdání řidičského průkazu ze dne 15. 12. 2023, kterou žalovaný žalobci zaslal po pravomocném rozhodnutí o žalobcových námitkách, na výše uvedené právní následky neměla žádný vliv. Žalovaný jí pouze – nad rámec svých zákonných povinností – žalobce upozornil na již „stanovenou“ (viz doslovné znění výzvy) povinnost neprodleně odevzdat řidičský průkaz (včetně poučení o možné přestupkové odpovědnosti za porušení plynoucí z § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu, a nikoliv z této opakované výzvy). Na žalobcových právech a povinnostech opakovaná výzva nic nezměnila a ani ze své povahy změnit nemohla. Jelikož přímo nezasáhla do žalobcových práv, nejsou splněny první dvě podmínky důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 s. ř. s.
36. Soud dodává, že si je vědom závěrů, které vyjádřil např. v rozsudku ze dne 25. 7. 2023, č. j. 54 A 84/2022 – 38, a některých dalších. Zde připustil možnost brojit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem proti opakované výzvě k odevzdání řidičského průkazu. Soud se ovšem v nynější věci s tímto názorem neztotožňuje. V citovaném rozsudku se totiž soud nezabýval základním předpokladem úspěšnosti této žaloby, tedy skutečností, zda opakovaná výzva vůbec může přímo zasáhnout do žalobcových práv. Jak bylo výše podrobně zdůvodněno a plyne i z citované judikatury NSS, tak tomu u opakované výzvy k odevzdání řidičského průkazu (ani žádné další neformální výzvy podobného charakteru) není.

Údaje evidované v registru řidičů

37. Soud se dále zabýval druhým a třetím dílčím zásahem, za které žalobce označil nevymazání údaje o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyznačení údaje o blokaci žalobcova řidičského oprávnění v registru řidičů.
38. Podle § 119 odst. 2 písm. h) a n) zákona o silničním provozu obsahuje registr řidičů záznamy o počtu bodů dosažených řidičem v bodovém hodnocení, záznamy o odečtu bodů, údaje o pozbytí řidičského oprávnění a údaje o vrácení řidičského oprávnění.
39. Úvodem soud konstatuje, že v obou případech žalobce v podstatě brojí proti vedení určitého údaje v registru řidičů. V prvním případě jde o údaj o počtu bodů v bodovém hodnocení ve

smyslu § 119 odst. 2 písm. h) zákona o silničním provozu a ve druhém o údaj o „blokaci“, tedy pozbytí řidičského oprávnění ve smyslu § 119 odst. 2 písm. n) zákona o silničním provozu. NSS přitom již ve své judikatuře dovodil, že záznamy a údaje vedené v určité veřejnoprávní evidenci, včetně údajů registru řidičů mohou představovat (trvajících) zásah podle § 82 s. ř. s. (viz rozsudek ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014 – 23, v němž šlo o záznamy o spáchaných přestupcích a trestech za ně, a podobně rozsudek ze dne 26. 8. 2019, č. j. 1 As 40/2019 – 40). Také v rozsudku ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 68/2018 – 26, NSS vycházel z toho, že zásah do práv může představovat i nesprávné vedení údajů v registru řidičů. I údaje o počtu bodů a pozbytí řidičského oprávnění, o které jde v projednávané věci, tedy mohou být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

40. Klíčová je nicméně podmínka (ne)zákonnosti tohoto zásahu. V této souvislosti považuje soud za nezbytné zdůraznit, že výše uvedená judikatura se zakládá na předpokladu, že údaj je v registru řidičů (či jiné evidenci) veden *nesprávně* (viz výslovně např. bod 19 rozsudku NSS ze dne 26. 5. 2023, č. j. 3 As 325/2022 – 75). Tedy že neodpovídá reálnému skutkovému a právnímu stavu. Právě tato otázka (zda je údaj veden v souladu se skutečností či nikoliv) je rozhodující pro hodnocení zákonitosti zásahu v podobě vedení údaje v registru řidičů.
41. Z tohoto pohledu je třeba konstatovat, že v žalobcově případě jsou oba údaje evidovány správně. Pravomocným rozhodnutím ze dne 30. 8. 2023 Městský úřad Hořovice potvrdil, že žalobce ke dni 2. 9. 2015 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Evidence údaje o dosažení 12 bodů v registru řidičů tedy odpovídá stavu dle tohoto rozhodnutí. Podobně je tomu v případě údaje o pozbytí řidičského oprávnění. Žalobci byla dne 14. 9. 2015 doručena výzva odevzdání řidičského průkazu ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Žalobce sice včas podal námitky, což podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu přerušilo běh pětidenní lhůty k pozbytí řidičského oprávnění do doby pravomocného rozhodnutí o nich. K tomu ovšem došlo dne 15. 9. 2023. Ke dni rozhodnutí soudu tak již zcela jistě uplynula celá lhůta podle § 123c odst. 3 věty druhé zákona o silničním provozu. Žalobce tak pozbyl řidičské oprávnění a i tento údaj je v registru řidičů evidován správně.
42. Žalobcova argumentace se s výše vymezeným hlediskem zákonitosti zkoumaných zásahů zcela míjí. Žalobce netvrdí, že by k došlo k nesouladu mezi skutečným a zapsaným stavem, tedy že by namítané údaje byly v registru řidičů vedeny nesprávně. Jeho námitky se soustředí na samotný „podkladový“ stav: že žalovaný měl (na základě přiměřené aplikace § 123d odst. 4 či § 123e odst. 6 zákona o silničním provozu) odečíst body a zkoumat, zda se nepromlčel „výkon trestu“ v podobě pozbytí řidičského oprávnění. Z žaloby je tedy evidentní, že žalobci jde ve skutečnosti o zvrácení ztráty řidičského oprávnění, a nikoliv o nápravu nesprávně vedených údajů v registru řidičů. To ostatně i sám připouští, neboť výslovně uvádí, že nezákonný zásah spatřuje v „*odnětí řidičského oprávnění*“ a v petitu se domáhá toho, aby soud žalovanému zakázal porušovat žalobcovo „*právo řídit motorová vozidla*“.
43. Ve své (byť velmi strohé) argumentaci žalobce navíc vychází hned z několika nesprávných premis. Především zjevně předpokládá, že žalovaný může (mohl) přiměřenou aplikací ustanovení o odečítání bodů či o promlčení výkonu trestu něco změnit na skutečnosti, že žalobce pozbyl řidičské oprávnění. Tak tomu ale není. Jak již bylo výše opakovaně zdůrazněno (včetně odkazů na judikaturu NSS), řidič pozbývá řidičské oprávnění *ze zákona* již *samotným uplynutím lhůty* dle § 123c odst. 3 věty druhé zákona o silničním provozu. Žalovaný nemůže tento automatický zákonný následek žádným svým úkonem zvrátit – i kdyby byl sám vnitřně přesvědčen o tom, že se výkon trestu promlčel. Z toho důvodu je i zcela nepřipadná analogická aplikace § 94 trestního zákoníku. Výkon trestu zákazu činnosti

(jenž je svou povahou nejbližší) se totiž podle trestněprávní doktríny vůbec nepromlčuje, a to právě z důvodu, že k jeho výkonu není třeba žádných úkonů ze strany soudu. Odvíjí se automaticky od právní moci odsuzujícího rozsudku, podobně jako v tomto případě, kdy ztráta řidičského oprávnění nastává automaticky uplynutím lhůty dle § 123c odst. 3 věty druhé zákona o silničním provozu [viz např. Augustinová, P. In: Drašík, A. a kol. *Trestní zákoník. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, komentář k § 94; Púry, F. In: Šámal, P. a kol. *Trestní zákoník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 1467; či Kalvodová, V. In: Ščerba, F. a kol. *Trestní zákoník*. 1. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, komentář k § 94]. Ani odečtení všech bodů v bodovém hodnocení, jehož se žalobce dovolává, by na pozbytí řidičského oprávnění nemělo žádný vliv. Podstatné je pouze to, že žalobce v minulosti dosáhl 12 bodů a byla mu zaslána výzva dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Dodatečné odečtení bodů na tom již nemůže nic změnit (ostatně nová právní úprava účinná od 1. 1. 2024 stanoví, že se všechny dosažené body odečtou už ke dni pozbytí řidičského oprávnění, viz § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu ve znění zákona č. 271/2023 Sb.; na žalobce se ještě neaplikuje, viz přechodné ustanovení čl. II odst. 4 tohoto zákona).

44. S výše uvedeným souvisí i další žalobcův mylný předpoklad spočívající v tom, že ztráta řidičského oprávnění je dočasná (na 12 měsíců). Zákon o silničním provozu nestanoví, že by řidič pozbyl řidičské oprávnění jen na určitou dobu, po jejímž uplynutí by se automaticky obnovilo. Naopak, řidič přichází o řidičské oprávnění včetně odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel (viz citovaný rozsudek č. j. 8 As 23/2010 – 89) *trvale*. K tomu, aby obojí *opět získal*, musí požádat o vrácení řidičského oprávnění, splnit podmínky podle § 123d zákona o silničním provozu a příslušný správní orgán o tom musí vydat rozhodnutí. Jednoletá doba podle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu nestanoví trvání „zákazu řízení“, ale jen minimální dobu, po jejímž uplynutí lze žádat o vrácení řidičského oprávnění. Ve skutečnosti je tedy právní úprava nastavena přesně opačně, než se žalobce domnívá: ke ztrátě řidičského oprávnění dochází automaticky přímo ze zákona a natrvalo, zatímco k jeho nabytí je nutné aktivní jednání ze strany řidiče a úkon (rozhodnutí) správního orgánu. Argumentace promlčením výkonu trestu či přiměřenou aplikací ustanovení o odečítání bodů (obojí na podporu toho, že žalobce neměl pozbyt řidičské oprávnění) je tak irelevantní.
45. Snaží-li se tedy žalobce žalobou zvrátit pozbytí řidičského oprávnění, je třeba konstatovat, že toho nemůže dosáhnout prostým výmazem údajů o dosažení 12 bodů a pozbytí řidičského oprávnění z registru řidičů, jak se domáhá. I kdyby soud žalovanému uložil, aby tyto údaje vymazal, nic by to nezměnilo na tom, že žalobce není a nebude oprávněn řídit motorová vozidla a ani k tomu není odborně způsobilý. Jak bylo výše uvedeno, stav evidovaný v registru řidičů je pouze odrazem skutečného stavu. Zápis údaje o „*blokaci*“ (pozbytí) řidičského oprávnění nemá konstitutivní účinky, tzn., nepojí se s ním vznik či zánik řidičského oprávnění jako takového. Jedinou cestou k opětovnému získání řidičského oprávnění je žádost o vrácení podle § 123d zákona o silničním provozu. S tím se pak pojí i výmaz údajů o pozbytí řidičského oprávnění, odečtení všech bodů z bodového hodnocení a zápis údaje o vrácení řidičského oprávnění (viz § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu a přechodné ustanovení čl. II odst. 4 zákona č. 271/2023 Sb.; a dříve § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023).
46. Výsledkem řízení o žádosti o vrácení řidičského oprávnění je přitom zásadně rozhodnutí (viz § 123d odst. 3 ve spojení s § 101 odst. 1 zákona o silničním provozu, dle něž o žádosti „*rozhodne*“ příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností), proti němuž lze soudně

brojit žalobou proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. To platí i v případě, že řidič podá žádost o vrácení řidičského oprávnění předčasně, tj. před uplynutím jednoho roku od pozbytí řidičského oprávnění dle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu. I proti takovému negativnímu rozhodnutí se lze případně soudně bránit.

47. Soud tedy shrnuje, že údaje o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a pozbytí řidičského oprávnění jsou v registru řidičů evidovány v souladu se skutečným stavem. Nebyla proto splněna podmínka nezákonnosti zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s.
48. Jen zcela nad rámec soud považuje za vhodné vyjádřit se k možnosti analogické aplikace institutu promlčení výkonu trestu. Odhlédne-li soud od toho, že výkon trestu zákazu činnosti se vůbec nepromlčuje (viz literatura citovaná výše), neshledává ani, že by v zákoně o silničním provozu existovala jakákoliv mezera v právu, kterou by bylo nutné zaplnit analogií. Možnost výkladu *contra legem*, tj. v rozporu s výslovným zněním právního předpisu připadá v úvahu pouze výjimečně, např. v případě nutnosti zaplnění mezery v právu nebo naopak teleologické redukce, a to výlučně v případech, kdy si takový aplikační postup vyžaduje důležitý důvod vyplývající z ústavního pořádku (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 5 As 154/2016 – 62, č. 3632/2017 Sb. NSS). Z ústavního pořádku ale neplyne žádný požadavek na to, aby se výkon uložených trestů promlčoval. Nedovodila jej ani judikatura Ústavního soudu. Soud nezpochybňuje, že po určité době se oslabuje výchovný účinek trestu. To ale není jediný účel trestu: jsou jím i generální a individuální prevence (odstrašení řidičů od opakovaného páčání přestupků a ochrana ostatních účastníků silničního provozu před nebezpečným jednáním „vybodovaného“ řidiče) či represe. Soud tedy ani nespatřuje důvody k dovození takového požadavku z obecnějších ústavněprávních principů. Sám žalobce ostatně v tomto směru žádnou podrobnější argumentaci nenabízí.
49. Analogie s trestním právem „pokulhává“ i z dalších důvodů. Účinek námitek podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu je prakticky srovnatelný s odvoláním proti prvostupňovému rozsudku trestního soudu, neboť mají taktéž suspenzivní (odkladný) účinek ve vztahu k uloženému trestu (nelze jej „vykonat“, viz též bod 31 rozsudku č. j. 8 As 23/2010 – 89). Promlčecí doba podle § 94 odst. 2 trestního zákoníku ale počíná běžet až právní mocí rozsudku. Jinými slovy: promlčet se může jen výkon *pravomocně uloženého trestu*. I v trestním řízení tedy mohou nastávat (a v praxi nastávají) případy, kdy je trest pravomocně uložen teprve až po několikaletém odvolacím řízení (byť třeba v důsledku opakovaného rušení rozsudku a ukládání téhož trestu soudem prvního stupně). Přesto se výkon trestu uloženého soudem prvního stupně nikdy nepromlčí. Není tedy ani žádný důvod, aby se v průběhu řízení o námitkách promlčel výkon trestu pozbytí řidičského oprávnění. I ten nebyl v důsledku podaných námitek dosud „pravomocně“ uložen. Judikatura NSS přitom již odmítla analogickou aplikaci institutu prekluze (tedy promlčení samotné odpovědnosti za delikt spočívající ve „vybodování se“, viz např. rozsudek ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019 – 38), který by byl s ohledem na právě uvedené případnější, než promlčení výkonu trestu.
50. Řízení o námitkách je navíc (na rozdíl od trestního řízení, včetně odvolání proti rozsudku trestního soudu) zahajováno výhradně a jen na základě žádosti řidiče. Z jeho iniciativy je tedy výkon trestu odložen a je plně v jeho dispozici, zda v něm bude pokračovat či se domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Námitkové řízení řidiči jen prospívá, neboť jím oddaluje hrozící ztrátu řidičského oprávnění a současně je chráněn proti přičítání dalších bodů (ty se totiž započítávají jen do celkového počtu 12 bodů, viz § 123c odst. 1

zákona o silničním provozu – ostatně k tomu došlo i přímo u žalobce, jemuž ani po třech letech od dosažení 12 bodů nemohly být přičteny další 4 body za spáchání „bodovaného“ přestupku). I z toho důvodu je nelze srovnávat s nepřiměřeně dlouhým trestním řízením.

51. Problematické by bylo i posouzení podmínky podle § 94 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, který stanoví, že promlčecí doba se přerušuje, spáchal-li odsouzený v promlčecí době trestný čin nový, na který trestní zákon stanoví trest stejný nebo přísnější. V případě vybodovaného řidiče nelze vycházet z prostého zjištění, že v průběhu promlčecí doby nespáchal žádný přestupek, za nějž by hrozilo stejně či více bodů (popř. stejná či vyšší pokuta), než za některý z dříve spáchaných přestupků. Pomyslná skutková podstata deliktu spočívajícího ve „vybodování se“ totiž netkví v *jednotlivých* přestupcích, ale právě a jen ve *speciální recidivě* (opakovaném páchání přestupků, viz bod 41 usnesení rozšířeného senátu č. j. 6 As 114/2014 – 55). Zjednodušeně řečeno, k tomu, aby se přerušil běh promlčecí doby, by se řidič v jejím průběhu musel znova „vybodovat“ (opět spáchat tolik přestupků, aby ve výsledku znova dosáhl 12 bodů). To lze stěží považovat za spravedlivé a z praktického hlediska i těžko kontrolovatelné (vzhledem k tomu, že celkový počet bodů se po dosažení 12 již nenavyšuje ani jinak nepočítá).
52. V tomto konkrétním případě nadto žalobce ani konkrétně netvrdí a neprokazuje, že by byly splněny veškeré podmínky pro promlčení výkonu trestu dle § 94 trestního zákoníku, zejména dle výše zmíněného odst. 4 písm. b) tohoto ustanovení. Žalobce jen vágně tvrdí, že z jeho strany nedocházelo k další stejně či více závažné protiprávní činnosti. K tomuto tvrzení ale nepředložil jediný důkaz (např. výpis z evidenční karty řidiče, opis z evidence přestupků či výpis z evidence Rejstříku trestů). Z obsahu správního spisu (evidenční karty řidiče ze dne 11. 7. 2023 a výpisu z bodového hodnocení řidiče z téhož dne) přitom plyne opak, neboť je zřejmé, že dne 12. 9. 2018 byla žalobci uložena další pokuta za přestupek podle zákona o silničním provozu (včetně 4 bodů, které ale žalobci s ohledem na dosažení 12 bodů nemohly být připsány).

Závěr a náklady řízení

53. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu prvním výrokem zamítl jako nedůvodnou (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
54. O náhradě nákladů řízení účastníků rozhodl soud druhým výrokem podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který byl z procesního hlediska ve věci neúspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu